

கலித்தொகை குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம் Internal Illustration In Kurinjikali (Kuriñcikkali – Kalittokai)

முனைவர் செ.ஸ்டாலின் / Dr.S.Stalin¹

Abstract

Some strategies are needed to enhance the flavor of a literature for the readers. *Sangam* literature uses themes and distinctive regional features of five tracts of land. Based on the tracts of the land, simile and metaphors are applied accordingly. *Tholkappiam* serves as a medium for such manipulation. An unrelated thing or work is imposed over an incident and correlated in such a way to make them similar. This strategy is known as internal illustration and probably is highly noticeable in romantic and passionate poems. This internal illustration can be grasped throughout *Kalithogai*. This strategy helps readers to experience a dramatic liveliness rather than just a reading experience. In some places, conversations are included, which help to enhance the flavor of a poem, which is formally said as “Kali is honored by erudite people”.

Date of submission: 2019-10-29
Date of acceptance: 2020-01-10
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name: Dr.S.Stalin
Email: stalinwilliams@gmail.com

Key Words: Internal Illustrations, Themes, Kalihogai, Kurinji Kali, Romantic Literature.

முன்னுரை

“கற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி”(பக்.50:1999) என்ற சிறப்பு பெற்றதும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற திணைகள் ஐந்தினையும் கலிப் பகுதிகளாகக் கொண்டிருப்பதும் இலக்கண உத்திகள், இலக்கியக் கோட்பாடுகள், வாழ்வியல் நெறிகள் எனத் தன்னகத்தே சிறப்புகளைக் கொண்டிருப்பது கலித்தொகை. அதில் சிறப்பாக குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ள உள்ளுறை உவமத்தைப் பற்றிக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலித்தொகை உவமம் உள்ளுறை

மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி நிலம். கலித்தொகையில் குறிஞ்சிக்கலியைப் பாடியவர் கபிலர் (பக்.145:2013). இப்பாடல்களில் உள்ள உள்ளுறை உவமத்தை

குறிஞ்சிக்கலியில், தெய்வம் தவிர்த்து மற்ற கருப்பொருட்களைக் கொண்டு பாடியுள்ளார் (பக்.145:2013). அந்நிலத்து மக்கள் கானவர், வேட்டுவர், குறவர் எனவும் மக்கள் தலைவன் சிலம்பன், பொருப்பன் எனவும் உணவுப் பொருட்களான தேன், திணை, காய், கனி, கிழங்கு எனவும் வேட்டையாடுதல், திணைக்காத்தல் போன்ற தொழில்களையும்(பக்.9:1991) பாடியுள்ளார் கபிலர்.

புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை, அப்பாடலின் செய்திக்குத் தேவையில்லாத கருப்பொருள் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்திபோலக் கூறி, அதன்மூலம் கிட்டும் பொருளை அப்பாடலுக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாய் அறிய வைப்பதுண்டு. உள்ளுறை உவமம் அத்தகைய ஒன்றாகும்.

¹ The author is an Associate Professor in Tamil Department, Guru Nanak College (Autonomous), velachery, Chennai -42, Tamil Nadu, India. stalinwilliams@gmail.com

தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கணம்

“உள்ளுறுத்து இதனொடு ஒத்துப் பொருள் முடிகயென

உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்” (தொல். அகம். 51)

இது தொல்காப்பியர் கூறும் உள்ளுறை உவமத்திற்கான இலக்கணம். இதில் ‘புலவர் தான் கூறக் கருதிய பொருளை அதனொடு ஒத்து முடித்தல் வேண்டும்” என்கிறார். மேலும் அதற்கு வேண்டிய கருப்பொருளை உள்ளுறுத்துக் கூறுவதை,

“ உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம் எனக்

கொள்ளும் என்ப குறியறிந்தோரே” (தொல்.அகம். 17)

என்கிறார். அதாவது தெய்வம் ஒழிந்த பிற கருப்பொருள்களைத் தன் இடமாகக் கொண்டு உள்ளுறை உவமம் தோன்றும் என்று கூறுகிறார். மேலும் உள்ளுறையை வினை, பயன், மெய், உரு, பிறப்பு போன்ற ஐந்து பொருள்மேல் வருவன என்றும் விரித்துக் கூறுகின்றார்.

குறிஞ்சிக்கலியில் உள்ளுறை உவமம்

கபிலர் குறிஞ்சிக்கலியில்,

“உறுபுலி உருவேய்ப்ப்புழத்த வேங்கையைக்

கறுவு கொண்டு அதன்முதல் குத்திய மதயானை (குறி.கலி.2)

என்று கருப்பொருளில் உள்ள குறிஞ்சி நில விலங்கு, மரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு, தலைவனின் நிலையைக் கூறுகின்றார். வேங்கை மரத்தினைப் புலியெனக் கருதி குத்திய யானையென உவமைப்படுத்துகிறார். இஃது தலைவி வேங்கையைப் போன்றும் தலைவனை யானை என்றும் குத்தியெடுக்க முடியாத செயலை, அவளைக் கூடியபின் வரைவுக்கு மறுப்பது எனவும் சுட்டுகிறார். மேலும்

“நீடிரு விடரகம் சிலம்பக் கூய்த் தன்

கோடு புய்க்கல்லாது உழக்கும்” (குறி.கலி 2)

வேங்கையைக் குத்திய யானை, ஆழப்பதிந்த கொம்பினை எடுக்க முடியாமல் வருந்திக் குரலெழுப்புகிறது. இதனை, தோழி தலைவனைப் பழித்துக் கூறியதால் அச்சொற்களைப் பொறுக்க முடியாமல் வருந்திய செயலைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தலைவனின் நாட்டை சிறப்பித்து அதன்மூலம் தலைவனின் நற்குணத்தைத் தோழிக்குத் தெரிவிக்கின்றாள் தலைவி. அதனை,

“கல்லாக் கடுவன் கணம்மலி சுற்றத்து

மெல்வி ரல் மந்தி குறைகூறு ம் செம்மற்றேங்...” (குறி.கலி 3)

மந்தியைக் (பெண் குரங்கு) காதலித்த கடுவன், (ஆண் குரங்கு) மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நல்லறிவு பெற்று, குரங்கு கூட்டத்திற்குச் சென்று எனக்கு மந்தியை மணம் செய்து தாருங்கள் என்று கூறும் சிறப்பான மலையை உடையவன் தலைவன், அவன் ஏமாற்ற மாட்டான் எனப் புகழ்ந்து கூறுகிறாள். மேலும்,

“நடுங்கா எழில்வேழம் வீழ்விடிக்கும் உள்ள

கடுங்கூல் வயவிற்கு அமர்ந்து நெடுஞ் சினைத்

தீங்கண் கரும்பின் கழைவாங்கும், உற்றாரின்

நீங்கலம் என்பான் மலை” (குறி.கலி 3)

அதே பாடலில் முதலின் புகழ்ந்து, பின் பழித்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளதில், தலைவி பழிக்க, அதற்கு தோழி, தலைவன் அப்படிப்பட்டவனில்லை என்று கூறுகிறாள்.

தலைவனின் மலைநாட்டில் சோம்பல் அறியாத ஆண் யானை, தான் விரும்பும் பிடியானை, முதல் சூலுற்றிருப்பதால் அக்காலத்து வேட்கையைத் தீர்க்க, அது விரும்பும் இனிய கரும்பை முறித்துத் தரும். நம் தலைவனும் அப்படிப்பட்டவன் தான். எனவே உன்னை எக்காலத்தும் பிரியாமல் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவான்

என்கிறாள் தோழி.

“இடி உமிழ்பு இரங்கிய இரவு பெயல்
நெடுநாள்

கொடிவிடுபு இருளிய மின்னுஞ்செய்
விளக்கத்துப்

பிடியொரு மேயும் செய்புன் யானை

அடி ஒதுங்கு இயக்கம் கேட்ட கானவன்

நெடுவரை ஆசினிப் பணவை ஏறிக்

கடுவிசைக் கவணையில் கல் கைவிடுதலின்
(குறி.கலி 5)

இப்பாடலின் தலைவன் வராது போனதால் துவண்ட தலைவிக்குத் தோழி, ‘அவன் வந்தான், ஆனால் நம் தாயானவள் கடுஞ்சொல் கூறியதால் அவன் கேட்டுத் திரும்பி சென்றுவிட்டான்’ என்பதைக் கூறுகின்றாள். இங்கு தலைவனை யானையாக உருவகம் செய்து, பெண் யானையான தலைவியைத் தேடி வரும்போது, அதன் ஓசையைக் கேட்ட கானவன் கல்லெறிந்தான் என்கிறாள். கானவன் என்பவன் தாயாகவும் கல் என்பதை அவள் கூறிய கடுஞ்சொல் எனவும் உள்ளுறையாக, குறிஞ்சி நில நிகழ்வுகளைக் கொண்டு கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

குறிஞ்சிக்கலியின் ஏழாம் பாடல் முழுக்க உள்ளுறையாகவே அமைந்துள்ளது. தலைவியும் தோழியும் உரையாடுவது போல அமையப் பெற்ற பாடலில், வண்டாகத் தலைவனும், காந்தள் மலராகத் தலைவியும் பருவம் நோக்கி இருத்தலை, தலைவன் தலைவியை மணந்துகொள்ள அவளின் சுற்றத்தாரிடம் காலத்தை எதிர்நோக்கி இருத்தலையும் பாடுகிறார். மேலும் மான் கன்று ஒன்று, கருங்குரங்கைக் கண்டு மருளுவதை, தலைவி, தன் சுற்றத்தார் தலைவனை மணந்துக் கொள்ள உடன்படமாட்டார்களோ என்று அஞ்சுகின்ற தன்மையை, மான் கன்று (தலைவி) கருங்குரங்கைக் (சுற்றத்தார்) கண்டு மருளுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

ஆண் யானை, பெண் யானையோடு தழை உண்டு இனிது வாழ்தலை, தலைவனும்

தலைவியுடன் இன்பம் நுகர்ந்து இல்லறம் நடத்துவான் என்றும் பாடுகிறார் கபிலர். இதனை,

தகையவர் கைச் செறிந்த தாள்போல்க்
காந்தள்

முகையின்மேல் தும்பி இருக்கும்...

என்றும்

வெருள்புடன் நோக்கி வியல் அறையும்கம்

இருள் தூங்கு இறுவரை ஊர்பு இழிபு
ஆடும்

வருடை மான் குழவிய... (குறி.கலி 7)

என்றும் பாடுகிறார்.

கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட
நனஞ்சாரல்

எதிரெதிர் ஓங்கிய மால்வரை... என்றது, தலைவனின் சுற்றத்தாரும் தலைவியின் சுற்றத்தாரும் என இருமலைகள் போல எதிர்நிற்கின்றனர் என்றும்,

அதிரிசை அருவிதன் அஞ்சினை மிசைவீழ

மிதிர் இணர் ஊழ்கொண்ட முழவுத்தாள்
எரிவேங்கை

வரிநுதல் எழில் வேழம் பூ, நீர்மேல்
சொரிதரப்...(குறி..கலி 8)

வேங்கைமரமான தலைவியின் மீது, சுற்றத்தார் செய்யும் சிறப்புகளை இருமலைகளின் நடுவே இருந்துவரும் அருவி, பூ முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து அவள்மேல் ஊற்றுவதாகப் பாடுகிறார் கபிலர்.

வீயகம் புலம்ப, வேட்டம் போகிய

மாஅல் அம்சிறை மணிநிறத்தும்பி

வாய்இழி கடாத்த வான்மருப்பு
ஒருத்தலோடு

ஆய்பொறி இழுவை தாக்கிய பொழுதில்
(குறி.கலி 10)

தேன் உண்ட வண்டு, பூவை விட்டுவிட்டு,

வேறு பூக்களைத் தேடிச் செல்கிறது. அது யானையிடமும் புலியிடமும் சென்று தேனைத் தேடுகிறது என்று பாடுவதன் பொருள், தலைவிடம் இன்பம் நுகர்ந்த தலைவன், அவளை மணம்கொள்ள விரும்பாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டு பரத்தையர் போன்றோரிடம் செல்கிறான் எனக் காட்டுகிறார்.

முடிவுரை

குறிஞ்சிக்கலியில், இலக்கண விதிகளின்படி கருப்பொருளில் தெய்வம் ஒழிந்த மற்றவற்றில் கூறவேண்டிய கருத்தினைக் கூறியுள்ளார் கபிலர். பொதுவாக உள்ளுறை உவமம் அகத்தினையோடு பொருந்திவரும் என்பர்.

இதிலும் அவ்வாறே விலங்கு, மலர், தாழ்ந்தோர், உணவு, நீர், பூ, மரம் போன்ற கருப்பொருள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

கருப்பொருளைக் களமாகக் கொண்டு அமையும் வருணனையே உவமம். அந்த உவமம் மட்டுமே செய்யுளில் வெளிப்படையாக நிற்கும். அதனால் உணர்ந்தப்படும் பொருள் வெளிப்படையாக நில்லாது, கருப்பொருளில் அமைந்த உவமத்தின் மூலம் குறிப்பால் உய்த்துணரக் கிடக்கும். அவ்வகையில் அமைந்த உவமமே உள்ளுறை உவமம் ஆகும். இதன்படி முழுமையான உள்ளுறை உவமம் அமைந்ததாகக் குறிஞ்சிக்கலி பாடல்களைக் கூற முடியும்.

Reference

- Kalithogai. (2002). Chennai: Valluvap Pannai.
- Kamalakaran., V. (1985). Ilakiya Oppaiviyal. Chennai: Publishing House.
- Puthiya Nookkil Tamil Ilakiya Varalaru. (2013). New Delhi: Sahitya Academy Veliyidu.
- Subramanian, S., V. (1999). Tamil Ilakiya Varalaru. Chennai: Manivasagar Pathipagam.
- Tholkapiya-Porulathikaram. (1999). Chennai: Kazhaka Veliyidu.
- Tholkapiya-Porulathikaram. Chennai: Kazhaka Veliyidu.
- Vithuvan Narayana Pillai. (1991). Nambiyagap Porul. Chennai: Munnai Nilayam.